

fremfat i dnene Almindelighed er ganske absolut uirrigtig. Mennesket formaar virkelig ikke at tilintetgjøre Naturens Hjælpekilder. Et Par Anier nedenfor udtales, at det er en uafviselig Kjendsgjerning, at det overhovedet er let nok ved en voldsom og hensynsløs Indgriben at forstyrre Ligevægten i Naturens Husholdning. Denne almindelige Sætning — det tør jeg paastaa — er lige saa uirrigtig. Det er ikke muligt for Mennesket ved en voldsom og hensynsløs Indgriben at forstyrre Ligevægten i Naturens Husholdning. Det skal man nok lade være; men det, at man udfaster saadanne almindelige Sætninger, der i deres Almindelighed i det Mindste ere uirrigtige, beviser ikke, at de ere rigtige med Hensyn til de enkelte Forhold, hvorpaa man vil anvende dem. Det er det, der traenger til nøiere Bevis, som jeg har savnet i Kommissionens Betænkning. Jeg kan af de Grunde og de Betragtninger, som jeg i Korthed har tilslabt mig at antyde, ikke komme, i det Mindste ikke for Dieblittet, saalænge indtil jeg bliver bedre oplyst, til noget andet Resultat, end at den Ansuffelse principielt er den rigtige, at Havets Rigdomme paa ingen Maade kan udtømmes eller endogsaa kun i væsentlig Grad forringes ved Menneskens Anstregelse, og at det derfor principielt vil være uirrigtigt, saaledes som Fiskerikommisjonen har ment, at lade Bestemmelserne i en Fiskerilov optræde som hemmende, indskrænkende og forbydende. Det, tror jeg, er principielt uirrigtigt.

Der kan derimod reises et andet Spørgsmaal, og det er, at, om end Havets Hjælpekilder saaledes principielt ere uudtømmelige, om det saa dog ikke er muligt i mere indelukkende Bænde at udtømme de der forhaandenværende Fiske, om ikke for særdeles lang Tid, efter som Udgangen til Havet staaer dem aaben, saa dog paa en saadan Maade, at det søelig kan mærkes og for et Tidrum, som ikke kan lades ude af Betragtning. Dette Spørgsmaal har Kommissionen behandlet paa en Maade, som jeg ikke kan lade end yde min Anerkjendelse fra et vidensfabeligt Standpunkt. Kommissionen har nemlig i saa Henseende leveret os Optegnelser fra Roskildefjord. Det er jo et Farvand eller en Fjord, som har en temmelig stor Abstrækning med en lille Munding, og som altsaa maatte synes netop at være fiskeet til, at man der kunde gjøre saadanne Sagttager. Hvad Kommissionen derom anfører, staaer i Betænkningen Pag. 65; og jeg skal ubede mig det høie Things Tilidelse til i Korthed at gjennemgaa, hvad der blev sagt. Jeg gaar ud fra, at Kommissionens Tal ere rigtige; jeg kjender ikke Kommissionens Hjemmel for sine Tal, men hvad jeg har at anføre, er under den Forudsætning, at Kommissionens Tal ere rigtige. Kommissionen oplyser, at i 1872 blev det fiskeet i Roskilde Fjord 160,000 Pbd. Tal, der væltes med 170,000 og 160,000 Pbd., da det er den preussiske Opfyber, der har angivet det til 160,000, antager jeg, at hans Op-

givelse er paalidelig, thi han veed vist bedst, hvad han har betalt. Der blev altsaa fiskeet 160,000 Pbd. med Malevaad i 1872 og en Nats Fiske beløb sig den Gang i gunstige Tilfælde til 30—40 Lpd. Tal, medens et almindelig godt Natfiske var 14—15 Lpd. I 1873 blev der taget i Roskilde Fjord 181,504 Pbd. Tal, men et enkelt Natfiske beløb sig det Aar i det Høieste til 23 Lpd. mod 30—40 Aaret forud og et enkelt almindeligt Natfiske var kun 8 Lpd. mod 14—15 forrige Aar. Det antyder ganske vist en Tilbagegang. Der bliver sagt, at 1873 gif der 50—60 Stkr. paa et Lpd., altsaa omtrent 3 Snefe. 1874 blev der taget 119,360 Pbd. Tal ud af Roskilde Fjord, men nu var det bedste Natfiske kun 6 Lpd. 12 Pbd., altsaa betydeligt mindre end Aaret forud, hvor det naaede til 23 Lpd., som atter var mindre end Aaret forud, 30—40 Lpd., og et almindeligt Natfiske var i 1874 kun 2—4 Lpd., altsaa ikke lidt mindre end 8 Lpd. det forrige Aar og 14—15 Lpd. Aaret forud, og nu gif der omtrent 4 Snefe paa Lpd. mod 3 Snefe Aaret forud, saa at Malene effektivt vare blevne mindre. Endelig fiskeede man 1875 54,824 Pbd. Tal ud af Roskilde Fjord, men nu naaede det bedste Natfiske ikke længere end til 2—3 Lpd. mod 6 Aaret forud og 23 Aaret før det og 30—40 det næstforegaaende Aar, medens et almindeligt Natfiske var under 2 Lpd. mod henimod 4 Aaret forud og 8 Aaret før det, mod 14—15 i det foregaaende — nemlig 1872, det første, fra hvilket der er Beretning — og nu gif der 80—100 Stkr., altsaa omtrent 5 Snefe Tal paa et Lpd. mod 4 Snefe i 74 og 3 Snefe i 73. — Disse Oplysninger, som Kommissionen her har givet, forekomme mig i Virkeligheden, deres Rigtighed forudsat, at være fiskeede til at vise, at det er muligt i et saadant indre Farvand ved en meget stærk Opfiskan at borttage Fiske, — der er her Tale om Tal, — paa en saadan Maade, at det er søeligt haade saaledes, at man fanger færre, og saaledes, at de, man fanger, ere mindre. Det er i Dvrigt en ganske overordentlig Mængde Tal, der i disse 4 Aar er tagen op af Roskilde Fjord, jeg har lagt Tallene sammen, det bliver 515,600 Pbd., hvad der vist maa betegnes som et meget betydeligt Kvantum, som neppe kunde være tagne i den Tid uden netop med Vaad; med Snøver og andre Redskaber var det vistnok umuligt at tage dem. Jeg tilstaaer, at jeg har hørt, at der er dem, der paastaa nu, at der ikke desto mindre er lige saa mange Tal i Roskilde Fjord, som der nogenstunde har været, jeg veed ikke, om det er rigtigt, men jeg anser det for muligt, at det er rigtigt, idet denne Bortfiskan af store Tal bidrager ganske overordentligt til at frede Ynglen. Jeg ser af Skrøyer: „Danmarks Fiske“, at Malen aldeles ikke skaaner sin Yngel, saa at en stor Del af Ynglen maa tjene til Føde for de større Tal, og naar disse blive fiskeede bort, synes det mig,